

Indtægt; thi vi maae vel erindre, at disse 3000 Rbd. bliver den høieste Indtægt, som ordenligviis vil være at naae i Toldfaget. Den er virkelig Netto, det er sandt, men den er ogsaa den fulde Nettoindtægt der kan naaes. Der gives for en Toldinspecteur ikke eneste lovlig Indtægt undtagen netop denne. Man henviser mig ikke til hans Andeel i Straffeprovenuer; jeg har allerede antydet, at denne Indtægt er meget liden, for ikke at sige ingen, og den vil, som jeg tidligere har bemærket, ifølge de Forslag, som kunne ventes at ville fremkomme fra Regjeringen, efter al Sandsynlighed, paa næste Rigsdag aldeles falde bort; og den bør falde bort, thi det er en høist upassende Indtægt for en Embedsmand. Naar disse 3000 Rbd. altsaa ere det Høieste en local Embedsmand kan naae, kan dette saa efter vore Forhold virkelig siges at være for meget, naar man erindrer, at der kun er 4 Individuer af alle Toldinspecturer og Toldkasserere tilsammen, der kunne naae denne Indtægt? Kan det saa siges at være overdrevent eller at overstige Statens Evne, naar der tages Hensyn til den nærmeste Fremtid, eller at det fremvæler Krav fra andre Embedsmænd, som kunne blive betænkkelige? — Jeg troer, tværtimod, at denne Indtægt staaer i et godt Forhold til vore øvrige Forhold baade saaledes som de have været, som de fortiden ere, og som de ville blive, naar man sammenholder det med de andre Lønningsforslag, der foresligger det ærede Thing. Det maa ogsaa bemærkes, at de hidtilværende Forhold i høj Grad tale derfor. Jeg vil ikke tale om, at inden 1841, da disse Embedsmænd for en stor Deel stode paa ubestemte Indtægter, var det meget almindeligt, at Toldinspecturer netop paa disse Steder tjente mellem 3 og 4000, ja indtil 5000 Rbd. Det var visseelig meget for høit. Man gjorde derfor et Forslag til Nedsættelse i 1841. Man gif dengang ogsaa ud fra, at den høieste Nettoindtægt, som ordenligviis burde gives locale Toldembedsmænd, burde være 3000 Rbd. Afvillige Hensyn, som jeg ikke her skal fremhæve, gjorde, at man for nogle af disse Toldinspecteurposter kom til at knappe Noget af, og stille en af dem paa 2600 Rbd., een — saavidt jeg husker — paa 2900

Rbd. og Nogle paa 3000 Rbd. Altsaa fandt der nogen Nedsættning Sted; men til Gjensgjæld for denne Nedsættning gav man dem en Andeel i Procenter, og denne Procentandeel har netop for alle de Steder, her er Spørgsmaal om, været saa betydelig, at, naar man nu vil tage Lønningslisterne for sig, som de ere i Diebliffet, saa vil man finde, at netop disse Toldembedsmænds Indtægt nu ikke er mellem 2 og 3000 Rbd., men at de tjene mellem 3 og 4000 Rbd. Det kan vel synes, at disse Embeder ikke udkræve en større Grad af Dygtighed og forudgaaende Dannelselse, end at de, naar man sammenholder dem med andre Bestillinger, som udkræve endnu mere og ere ringere aflagte, maae ansees for meget rundeligt aflagte. Men jeg skal dertil tillade mig at bemærke, at der skal ogsaa være noget Rundeligt for de Poster, der udgjøre Spidsen af, hvad en talrig Klasse Embedsmænd kunne naae i hele deres Liv, og det maa gjentages, om end denne Regel ikke kan tillægges nogen ubetinget Gyldighed, saa at man deraf skulde kunne udsæde overdrevne Resultater, saa har den dog altid nogen Berettigelse, at de Embedsmænd, der ere ansatte ved Opbeholdsvæsenet — og det er, som jeg strax skal komme til, Toldinspecturerne ligesaa godt som Toldkassererne — ere i alle Lande ordenligviis rundeligt aflagte, jeg vil ikke sige absolut taget i Forhold til andre Embedsmænd, men relativt taget, naar man nemlig sammenligner den Grad af Dannelselse, der i Almindelighed vil udfordres til disse Poster, med den Dannelselse, der udfordres til andre Poster. Det er Routineposter; det kan man ikke fordølge sig. Man kan med forholdsviis mindre Dannelselse ved Hjælp af Routine arbejde sig op til at være en dygtig Toldinspecteur, selv paa det første Sted; det er vist. Men det er ikke altid sagt, at Routinen alene kan gjøre det. Der udfordres ved Siden heraf lykkelige Naturgaver, og, ere de der ikke, kan Routinen ikke erstatte Manglen paa Dannelselse. Jeg vil ogsaa fremhæve et andet Hensyn, nemlig at det er af stor Bigtighed for Handelsstanden, at der netop paa disse Steder, hvor den største Provindshandel concentrerer sig, er Embedsmænd, af hvem der kan fordres ikke blot Conduite og Takt, men ogsaa Om-